

‘We zien absoluut potentie’

Met het project Wireless Vitals wordt onderzocht in hoeverre de vitale functies van postoperatieve patiënten betrouwbaar gemonitord kunnen worden met behulp van wearables. Projectleider Martine Breteler vertelt.

Hoe het nu gaat: bij patiënten op de verpleegafdeling worden eenmaal per dienst de vitale functies gecontroleerd. De verpleegkundige meet de vitale functies handmatig, noteert die en voert de uitkomsten na zijn/haar ronde in in het Elektronisch Patiënten Dossier.

Hoe het straks moet gaan: patiënten hebben één ‘slimme’ pleister op het lichaam, die de vitale functies continu meet. Het is draadloze sensortechnologie waarmee de patiënt het bed probleemloos kan verlaten. Relevante gegevens worden automatisch naar het EPD verzonden en de verpleegkundige krijgt een seintje als hij/zij een kijkje moet gaan nemen.

Monitoring gap

Martine Breteler, projectleider voor het project Wireless Vitals is promovendus aan het UMC Utrecht en verbonden aan eHealth-bedrijf Focus Cura. Ze werkt aan het scenario dat ‘straks’ mogelijk moet gaan maken.

Het project Wireless Vitals is onderdeel van het Citrienprogramma e-Health. Het Citrienfonds van de NFU en ZonMw helpt duurzame en breed inzetbare verbeteringen in de gezondheidszorg te ontwikkelen. “Met name bij patiënten die van de Intensive Care op de verpleegafdeling komen, is sprake van een monitoring gap”, zegt Breteler. “Op de IC worden 24/7 hun vitale functies gemonitord, maar op de verpleegafdeling gebeurt dat doorgaans eenmaal per dienst, terwijl een patiënt een flink aantal uren achteruit kan gaan zonder dat dit wordt opgemerkt.” Vooral ‘s avonds of in het weekend, met twee

verpleegkundigen per afdeling, kan dat problematisch zijn, zegt Breteler. “Het punt is: hoe eerder we achteruitgang in beeld krijgen en daarop kunnen handelen, hoe beter we de gevolgen van complicaties voor de patiënt kunnen minimaliseren.” En wearables vormen de sleutel om dat voor elkaar te krijgen.

Niet pluis-gevoel

Breteler heeft de afgelopen jaren onderzoek gedaan naar het gebruik van wireless sensortechnologie bij postoperatieve patiënten. “We onderzoeken eerste generatie medical grade wearables. Met nadruk geen consumentenapparatuur.”

Ze staat op het punt om haar studie op de verpleegafdelingen af te ronden. “We zien absoluut potentie.” Ook brengt ze zogenaamde unintended consequences in kaart. “Dat een verpleegkundige achterover gaat leunen bijvoorbeeld. Slechte zaak, want we hebben juist diens klinische blik, het ‘niet pluis-gevoel’ waardoor hij/zij toch even bij de patiënt gaat kijken, nodig.” Volgende stap: een haalbaarheidsonderzoek met postoperatieve patiënten na ontslag in het ziekenhuis. Dat moet komend jaar (2018) plaatsvinden. “Patiënten verlaten steeds eerder het ziekenhuis. Maar dan wil je thuis wel een veiligheidsvangnet geïnstalleerd hebben. En de mogelijkheid om snel live contact te maken met een verpleegkundige natuurlijk, want diens expertise is uiteindelijk doorslaggevend.”